

[Finansministoren.]

den procent, som er blevet valgt. Vi er altså enige om, at vi skal over til de almindelige vurderingsprincipper og en almindelig fastsættelse af lejeværdien med en fast procent ensartet for alle stuehuse og tilstræbe, at dette kommer til at svare til, hvad familieboligen i eget hus i øvrigt koster for andre dele af befolkningen.

Nu er det således, at den undersøgelse, som ligningsdirektoratet har foretaget, og som jeg har tilstillet folketingsudvalget, viser, at der vel er tale om en nedsættelse for de små stuehuse ved gennemførelsen af det nye princip, men at denne vil være af kort varighed, fordi vi jo ved dette lovforslag og ved det, der blev vedtaget i foråret, gradvis forøger lejeværdiansættelsen, således at den i 1971 bliver 2½ pct., i 1972 2¾ pct. og i 1973 3 pct.

Nu mener jeg også, man med rimelighed må sige, at vurderingen af de små stuehuse i de små landbrug ikke kan blive så forfærdelig høj som i de almindelige parcelhuse, og derfor bliver der en forskel. Vi kender jo de små landbrugs stuehuse. De er jo ikke af en sådan karakter, at ret mange byboer vil bytte med dem i hvert tilfælde ikke med hensyn til det indre, det, der er inden for murene. Man vil naturligvis gerne have haven, og hvad der ellers hører til, men jeg tror nok, man må sige, at det er nogle af de dårligste boliger, vi har i landet. Det lille landbrugs boliger er vel nok både med hensyn til sanitære indretninger og i andre henseender nogle af de dårligste, og man ville ikke vurdere dem ret højt, hvis de lå i byerne og var boliger for byboer. Det synes jeg skal tages i betragtning, og at de små huse her har fået en nedsættelse ved det nye princip gennemførelse kan vel ingen have ret meget imod. Derimod får de store stuehuse en beskatning, der stort set svarer til det, den ville være efter det gamle system, og denne bliver så forhøjet i de kommende år.

Jeg vil gerne medvirke, hvis jeg overhovedet bliver spurgt, men det er jo ikke min sag, til at få koordineret arbejdet mellem 21 mands udvalget og skatteudvalget. Jeg går ud fra, at når de to udvalg har valgt formænd, så vil de kunne snakke sammen om de praktiske problemer, der måtte være,

men dette problem og flere af de andre, der er rejst i løbet af debatten, egner sig jo i høj grad netop til den tekniske og sagkyndige behandling, som vi ved skatteudvalget kan give dem, medens vi jo nok kan risikere, at 21 mands udvalgets behandling af dem bliver mere politisk og måske mindre af teknisk-saglig karakter.

Jeg vil gerne give hr. Grünbaum tilsagn om, at jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at få løst ligningsdirektoratets personaleproblemer og derigennem også spørgsmålet om revisorernes aflønning. Jeg er i høj grad interesseret i problemet og skal gøre, hvad jeg formår, men det bliver til syvende og sidst mennesker i dette høje ting, i finansudvalget og i lønningsudvalget, der skal tage stilling til, hvad der kan gennemføres.

Jeg er enig med hr. Haunstrup Clemmensen i de bemærkninger, han gjorde om standsning af misbrug af de nuværende afskrivningsregler og andre regler i vort skattesystem og om en effektivisering af ligningsarbejdet. Jeg deler ganske hans synspunkter, det skal der ikke være nogen som helst tvivl om.

Hr. Jens Foged stillede spørgsmålet: hvordan efter 1974 med hensyn til lejeværdifastsættelsen? Jeg forstår godt hr. Jens Fogeds synspunkter, at det er rart for de mennesker, der bor i disse huse, at vide, om de er købt eller solgt efter 1974. Jeg kan imidlertid ikke sige noget om det på nuværende tidspunkt, og jeg ville vel ved at fremsætte forslag, der gik så langt frem som til 1974, ligesom have foregrebet noget, som måske min efterfølger skal have fornøjelsen af at løse til det høje tings glæde og tilfredshed, og det skal jeg i hvert fald vogte mig for. Jeg har ment, at jeg kunne gå frem til 1973, men det er naturligvis ikke anderledes, end at hvis et fremtidigt folketing kommer til en anden overvejelse, andre synspunkter, så kan man rette dette. Men jeg tror, det er praktisk, om vi nu lagde resten af boligforligets periode fast i lovgivningen, så man ved, hvordan man har at forholde sig i de kommende 2-3 år.

Hr. Ømann sagde, at boligforliget ikke eksisterer mere, så han forstod ikke, at disse foreslåede forhøjelser er begrundet i boligforliget, men jeg vil i hvert fald ikke være den, der skal sige, at boligforliget ikke eksisterer mere.